

Reactie op Review WODC vernieuwde opzet incidentenoverzicht 2019		
	Opmerkingen WODC	Reactie
	<p><i>Toelichting</i> Aan het WODC is gevraagd de vernieuwde opzet van het incidentenoverzicht te reviewen. Dit heeft het WODC gedaan op basis van het concept dat ons op 17 maart 2020 is toegestuurd. Omdat een methodologische paragraaf/bijlage ontbreekt, is ten aanzien van de methodologie afgegaan op wat mondeling is meegedeeld. Dit document bevat de belangrijkste punten, separaat is de tekst van de incidentenregistratie meegestuurd waarin nog enkele aanvullende tekstuele opmerkingen zijn gevoegd en is aangegeven op welke tekstdelen onderhavige opmerkingen betrekking hebben.</p>	<p><i>Algemeen</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - Naar aanleiding van de review is het incidentenoverzicht op meerdere punten gewijzigd. Dit heeft geleid tot een definitieve versie van het incidentenoverzicht die op 13 mei 2020 aan de Tweede Kamer wordt aangeboden. Onderstaand volgt een toelichting op de algemene opmerkingen van het WODC in het kader van de review.
1.	<p><i>Doel</i> Het (beleids)doel van dit incidentenoverzicht is niet duidelijk. Criminaliteit komt in elke samenleving en onder alle bevolkingsgroepen voor. Er is geen reden om aan te nemen dat dit voor vreemdelingen anders zou zijn. Interessanter dan de vraag of criminaliteit onder vreemdelingen voorkomt is naar onze mening bijvoorbeeld de vraag of (bepaalde vormen van) criminaliteit onder vreemdelingen in meer of minder mate voorkomt vergeleken met de totale Nederlandse bevolking of andere bevolkingssubgroepen, of de vraag hoe de criminaliteit onder vreemdelingen zich ontwikkelt over de tijd. Dit zijn vragen die echter niet worden beantwoord in dit incidentenoverzicht. Ook zijn COA incidenten en misdrijven deels zeer verschillende zaken; waarom deze twee in één rapportage zijn opgenomen is niet toegelicht.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - In onder meer de meest recente brieven van 17 april 2019, 1 juli 2019 en 18 december 2019 aan de Tweede Kamer heeft de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid gemeld dat zij inzet op een harde aanpak van overlast en criminaliteit veroorzaakt door vreemdelingen, omdat het overlastgevende en criminele gedrag veroorzaakt door (een kleine groep) vreemdelingen het draagvlak afkalft voor de opvang van mensen die vluchten en bescherming nodig hebben¹. Het incidentenoverzicht geeft een cijfermatig inzicht in de omvang van de overlast en criminaliteit onder de doelgroep en kan daarmee een basis vormen om met betrokken partijen en de Tweede Kamer in gesprek te gaan over gerichte maatregelen in de aanpak. - In de brieven van 1 juli 2019, 13 december 2019 en 23 januari 2020 aangaande (de vernieuwde opzet van) het incidentenoverzicht is het doel nader toegelicht: "<i>Openheid en transparantie zijn essentieel voor het maatschappelijk draagvlak voor het asielbeleid. Daarom heb ik op 1 juli 2019 uw Kamer per brief gemeld dat ik opdracht heb gegeven om de informatievoorziening aan uw Kamer te verbeteren op het gebied</i>

¹ Kamerstukken vergaderjaar 2018-2019, 19 637 nr. 2478, nr. 2510 en vergaderjaar 2019-2020, 19 637 nr. 2572.

		<p><i>van overlast en criminaliteit veroorzaakt door asielzoekers². (...). Het overzicht heeft als doelstelling het geven van (met name kwantitatief) inzicht in de aard en omvang van zowel incidenten op COA-locaties als registraties van misdrijven waarvan asielzoekers worden verdacht en (op termijn) inzicht in de ontwikkeling van deze problematiek.” Bij het doel van het incidentenoverzicht zoals opgenomen in voornoemde brief in de eerste alinea van de inleiding op p. 3 wordt tevens aangegeven dat het gaat om een beter inzicht op landelijk niveau.</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - Zoals geformuleerd in de brief van 1 juli 2019 aan de Tweede Kamer inzake de nadere duiding van het incidentenoverzicht moet het doel van de informatieverstrekking zijn dat <i>voldoende inzicht</i> wordt gegeven aan de Kamer en aan de samenleving in den brede over wat er speelt op het gebied van overlast en criminaliteit door asielzoekers. Uit dit doel en de uitgangspunten om te komen tot de vernieuwde opzet van het incidentenoverzicht² vloeit voort dat het overzicht geen (wetenschappelijke) analyse betreft. Om te komen tot de vernieuwde opzet van het incidentenoverzicht is in gezamenlijkheid met de betrokken organisaties (COA, politie, OM, Rvdr, IND en DT&V) beoordeeld op welke wijze de incidenten en misdrijven zo goed en transparant mogelijk in beeld gebracht en gepresenteerd kunnen worden. De data zijn door de betrokken partijen gevalideerd. - De uitkomsten kunnen aanleiding zijn voor nader onderzoek ten behoeve van meer context en duiding, waar gelet op de uitkomsten ten aanzien van het incidentenoverzicht 2019 ketenbreed behoefte aan is.
2.	<p><i>Keuze meetmethode</i> In de meeste monitoren over de strafrechtketen wordt gerapporteerd volgens de saldomethode, dat wil zeggen dat per periode (bv. een jaar) aantallen over bepaalde handelingen worden geteld waarvoor geldt dat die handeling zich ook in die periode heeft voorgedaan, bijvoorbeeld het</p>	<ul style="list-style-type: none"> - In voornoemde brieven van 13 december 2019 en 23 januari 2020 heeft de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid een toelichting gegeven op de vernieuwde opzet van het incidentenoverzicht.

² Beschreven in de brief van de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid over de nadere duiding van het incidentenoverzicht 2018 in de Rapportage Vreemdelingenketen (RVK).

aantal delicten dat in een bepaald jaar is geregistreerd, of het aantal zaken dat in een bepaald jaar is ingestroomd bij het Openbaar Ministerie, of het aantal uitspraken dat door de rechter in een bepaald jaar is gedaan. Dit heeft wel tot gevolg dat de geregistreeerde criminaliteit over jaar x andere zaken betreft dan bijvoorbeeld de uitspraken van de rechter in jaar x (omdat deze zaken al in eerdere jaren door de politie zijn geregistreerd). Voorbeelden van dergelijke rapportages zijn de CBS-politiecijfers, CBS-cijfers over vervolging en berechting, Criminaliteit en Rechtshandhaving van het WODC, de strafrechtketenmonitor, jaarverslagen van Politie, Openbaar Ministerie en de Raad voor de rechtspraak.

In sommige monitoren over de strafrechtketen wordt gekozen voor een cohortaanpak. Bij de cohortmethode wordt gekeken naar het aantal zaken dat in een bepaalde periode (bv. een kwartaal) bij de politie is geregistreerd en deze zaken worden vervolgens in de tijd gevolgd. Voor de zaken die in jaar x bij de politie zijn geregistreerd, kan bijvoorbeeld worden gekeken hoe deze zaken in daaropvolgende jaren door OM en ZM worden afgedaan. Het gevolg van deze aanpak is bijvoorbeeld dat delicten die bij de rechter nog in behandeling zijn direct kunnen worden gerelateerd aan de delicten die eerder bij de politie zijn geregistreerd. Voorbeelden van dergelijke rapportages zijn de recidivemonitor en de KPI-monitor USB.

Het is gebruikelijk om bij langdurige monitoren te kiezen voor de saldometode. Alleen voor specifieke doeleinden (recidivemeting, het volgen van de tenuitvoerlegging van sancties) of in specifieke (eenmalige) onderzoeken wordt voor de cohortaanpak gekozen. Het is niet duidelijk waarom er in het incidentenoverzicht voor de cohortmethode, die dus ongebruikelijk is voor dit type monitoren, is gekozen.

- Het overzicht heeft betrekking op een specifieke groep vreemdelingen: de vreemdelingen die op enig moment in het jaar in de COA-opvang verbleven. Er is gekozen voor een cohortaanpak, in die zin dat voor de doelgroep is gekeken of en hoe zij in het rapportagejaar voorkwamen in de registratie van politie als verdachte van een misdrijf. Vervolgens is door het OM en de Rvdr bekeken wat de vervolging en afdoening zijn geweest, los van in welk jaar de vervolging en afdoening hebben plaatsgevonden.
- Het hanteren van de saldometode voor een specifieke doelgroep zoals deze kent analyse-technische problemen die voortkomen uit het niet goed per organisatie op een vergelijkbare wijze kunnen identificeren van de geselecteerde doelgroep. Het is de vraag of met de saldometode de uitkomsten bij politie, OM en Rvdr een juist beeld geven van de specifieke doelgroep en of het mogelijk is de doelgroep bij alle organisaties te identificeren. In de huidige methode wordt op basis van de vreemdelingennummers van het COA gekeken van welke misdrijven waarvan deze vreemdelingen worden verdacht de politie heeft kennisgenomen. Vervolgens worden de bij deze misdrijven behorende parketnummers aan het OM en de Rvdr doorgegeven, om ook bij deze organisaties de benodigde informatie met betrekking tot de doelgroep te kunnen selecteren. Indien in plaats hiervan de saldometode zou worden gehanteerd, dan zou bijvoorbeeld bij de Rvdr van elk vonnis dat in 2019 in Nederland is uitgesproken moeten worden bepaald of dit een vreemdeling betrof (en zo ja, of deze vreemdeling in de doelgroep valt om te kunnen stellen of dit vonnis in het overzicht moet worden opgenomen). Hiervoor is het noodzakelijk om de personalia te koppelen met die uit de migratieketen. Omdat de tijd benodigd om te komen tot een vonnis kan variëren van enkele maanden tot jaren moet dit een koppeling zijn met alle beschikbare persoonsgegevens uit de migratieketen. Hetzelfde zou voor het OM gelden. Dit is een omvangrijke exercitie die niet aansluit op de hierboven genoemde uitgangspunten voor de vernieuwde opzet van het incidentenoverzicht.

		<ul style="list-style-type: none"> - Bij de door het WODC genoemde rapportages (CBS-politiecijfers, CBS-cijfers over vervolging en berechting, Criminaliteit en Rechtshandhaving van het WODC, de strafrechtketenmonitor, jaarverslagen van Politie, Openbaar Ministerie en de Raad voor de rechtspraak) speelt dit geen rol, omdat over het totaal wordt gerapporteerd en niet over een specifieke doelgroep.
3.	<p><i>Observatieperiode</i></p> <p>Een groot nadeel van de cohortmethode is dat vanwege de doorlooptijden de observatietermijn vrij lang moet zijn. In het incidentenoverzicht is gekozen voor een observatietermijn van maximaal twee jaar (afhankelijk van wanneer in het jaar het delict is geregistreerd). Dit is te kort. Het is zeer onwaarschijnlijk dat een verdachte van een ernstig of complex misdrijf dat in december 2018 is gepleegd, reeds in 2019 is berecht. Voor simpelere en/of minder ernstige misdrijven zijn de doorlooptijden uiteraard korter, met een vertekening in de aantallen als gevolg. In de categorieën 'bewezen verklaard' en 'vrijspraak' is op basis van het bovenstaande een oververtegenwoordiging van simpelere/minder ernstige zaken te verwachten en in de categorie 'in behandeling' een oververtegenwoordiging van complexe/ernstiger zaken. Een oplossing voor dit probleem is om de observatietermijn te verlengen door cijfers over 2017 toe te voegen en de cijfers over 2019 als zeer voorlopig te kwalificeren. Maar zelfs met toevoeging van cijfers over 2017 kunnen er geen uitspraken worden gedaan over lange termijn ontwikkelingen. Daardoor zal bij elke geconstateerde daling of stijging altijd de vraag openblijven of dit nu conform de trend is of een afwijking van de trend.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Het incidentenoverzicht toont in de vernieuwde opzet de cijfers over het huidige rapportagejaar en de (geactualiseerde) cijfers over het rapportagejaar ervoor. De opmerking van het WODC heeft uitsluitend betrekking op de cijfers van het OM en de Rvdr; bij de cijfers die worden getoond van de andere organisaties speelt de kanttekening ten aanzien van de doorlooptijden niet. De cijfers van het OM en de Rvdr maken inzichtelijk in hoeveel van de zaken beslist is en hoeveel er nog wachten op een uitspraak. Door het WODC wordt terecht de opmerking gemaakt dat bij de interpretatie van de getoonde cijfers rekening gehouden dient te worden met de doorlooptijden. Dit wordt in het incidentenoverzicht bij de cijfers van het OM en de Rvdr benoemd: <ul style="list-style-type: none"> <i>"In tabel 4.5 wordt tevens de OM-beslissing van de ingestroomde feiten weergegeven zoals het OM deze heeft ingedeeld. Logischerwijs is van de feiten uit 2019 een groter aandeel nog in behandeling dan van 2018. Voor beide jaren kan bijvoorbeeld het aantal dagvaardingen nog oplopen wanneer meer feiten zijn afgedaan." (par. 4.2.1)</i> <i>"Vanwege de doorlooptijd van een strafproces geldt daarnaast dat het oordeel van een rechter in veel gevallen pas na enige tijd komt. Logischerwijs is van de feiten uit 2019 een groter gedeelte nog in behandeling dan van die uit 2018. Voor beide jaren kan dan ook bijvoorbeeld het aantal bewezenverklaarde feiten nog oplopen wanneer er meer eindvonnissen worden uitgesproken." (par. 4.3)</i> - Overigens speelt de kanttekening ten aanzien van de doorlooptijden bij het presenteren van de gecombineerde

		<p>migratie- en strafrechtcijfers bij iedere methode een rol. Indien de saldometode wordt toegepast, geldt bijvoorbeeld dat de getoonde cijfers betrekking hebben op uiteenlopende periodes, waarbij niet eenduidig is wanneer de misdrijven zijn gepleegd.</p> <ul style="list-style-type: none"> - In de nieuwe opzet is ervoor gekozen om het incidentenoverzicht geen onderdeel meer te laten uitmaken van de Rapportage Vreemdelingenketen (RVK). Hierdoor kan worden afgeweken van het tonen van twee rapportagejaren. In het huidige incidentenoverzicht 2019 is het niet meer mogelijk om de verbeteringsuggestie van het WODC over te nemen om de observatietermijn te verlengen. Deze suggestie zal voor het volgende incidentenoverzicht worden overgenomen.
4.	<p><i>Delictcategorieën</i> Bij de cohortaanpak is het gebruikelijk om de initiële kenmerken gedurende de hele analyse te handhaven. Als een delict bij registratie dus in delictcategorie x valt, dan wordt deze delictcategorie gedurende de hele observatieperiode gehandhaafd. In het incidentenoverzicht gebeurt dit niet. In de vervolgingsfase wordt het delict opeens ingedeeld in de categorie waarvoor wordt vervolgd. Daarna is het niet helemaal duidelijk wat er gebeurt. In de berechtingsfase wordt óf het delict ingedeeld in de categorie waarvoor berecht wordt, óf wordt de indeling van de vervolgingsfase gevolgd en bij uiteindelijke afwijking uitspraak door de rechter (subsidiar feit) wordt dat apart vermeld. In beide gevallen is het gevolg dat tabellen 4.1, 4.5 en 4.9 eigenlijk niet goed vergelijkbaar zijn, terwijl dit in theorie wel het doel is van een cohortanalyse.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - In paragraaf 4.2 van het incidentenoverzicht is toegelicht dat de beoordeling aan de kant van het OM autonoom plaatsvindt, onafhankelijk van wat de politie heeft aangegeven. Hierdoor kan het voorkomen dat bepaalde feiten als niet strafbaar worden beoordeeld en/of dat feiten een ander kwalificatie (delictklasse) krijgen. In dat geval komen deze misdrijven bij het OM in een andere delictcategorie terug dan bij de politie. De tabellen zijn niet derhalve een op een met elkaar te vergelijken. Bij de cijfers van het OM en de Rvdr kan deze vergelijking wel worden gemaakt, omdat er geen verandering is ten aanzien van de delictindeling. - Meer in algemene zin is in paragraaf 1 van het incidentenoverzicht toegelicht dat gebruik is gemaakt van verschillende gegevens uit afzonderlijke bronnen. Dit heeft tot gevolg dat de cijfers met betrekking tot incidenten op het COA en die uit de strafrechtketen niet een op een met elkaar te vergelijken zijn of bij elkaar op te tellen. Dit geldt ook binnen de strafrechtketen, voor de cijfers van de politie, het OM en de Rvdr.
5.	<p><i>Tellingen unieke verdachten</i> In het incidentenoverzicht worden aantallen over unieke verdachten per jaar gepresenteerd. Dit is een logisch gevolg van de keuze voor de</p>	<ul style="list-style-type: none"> - In het incidentenoverzicht wordt aangegeven van hoeveel COA-incidenten of misdrijven in een jaar is kennisgenomen. Daarbij

	<p>cohortmethode, maar deze aanpak wordt niet consistent doorgevoerd in het incidentenoverzicht. Binnen een jaar zijn de verdachten uniek maar niet over de jaren heen. Als een vreemdeling op 31 december en 1 januari een delict pleegt, komt hij/zij twee keer voor in het overzicht, maar als hij/zij op 1 januari en 2 januari een delict pleegt, komt hij/zij maar één keer voor in het overzicht. Ook wordt in §4.1.1 aangegeven dat verdachten alleen maar uniek zijn binnen een delictcategorie en niet over de delictcategorieën heen. Kortom een verdachte kan in meerdere delictcategorieën voorkomen. Gegeven deze beperkingen is het de vraag hoe nuttig en inzichtelijk het is om met unieke verdachten te werken.</p>	<p>wordt aangegeven hoeveel vreemdelingen betrokken waren (in de zin dat zij een COA-incident veroorzaakten of verdacht werden van een misdrijf). Een vreemdeling die in twee verschillende jaren een COA-incident veroorzaakt of van een misdrijf wordt verdacht, wordt in beide jaren meegeteld omdat gerapporteerd wordt over het aantal vreemdelingen dat bij incidenten en misdrijven uit dat jaar betrokken was. Dit is het gevolg van het tonen van meerdere rapportagejaren naast elkaar. Om het risico te verkleinen dat dit niet duidelijk is, is n.a.v. de reactie van het WODC de gebruikte terminologie aangescherpt.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Aangezien elk rapportagejaar een eigen doelgroep heeft (vreemdelingen die in dat jaar op een COA-locatie hebben verbleven), is geen sprake van een gebrek aan consistentie: de vreemdeling die in twee verschillende jaren van een COA-incident veroorzaakt of van een misdrijf wordt verdacht, komt ook in beide jaren in de doelgroep voor, zolang hij of zij dat jaar op een COA-locatie verbleef. - Ten aanzien van de delictcategorieën geldt dat de verdachten zowel per delictcategorie als over de delictcategorieën heen (de totalen) uniek zijn, afhankelijk van wat getoond wordt.
6.	<p><i>Feiten versus zaken</i></p> <p>In het incidentenoverzicht is gekozen om te rapporteren over het aantal feiten omdat dit "voor het incidentenoverzicht de meest transparante en volledige weergave biedt van de delicten waarbij een vreemdeling uit de doelgroep in de rol van verdachte betrokken is". Hierbij zijn wel wat kanttekeningen te plaatsen. Het is ongebruikelijk om voor dit type monitoren te kiezen voor het aantal feiten in plaats van het aantal zaken. Niet voor niets bundelt het OM (en soms ook de rechter) meerdere feiten tot 1 zaak, namelijk omdat de feiten gerelateerd zijn aan elkaar en niet onafhankelijk van elkaar. Bijvoorbeeld wanneer bedreiging met een vuurwapen plaatsvindt tegelijkertijd met verboden wapenbezit. Zonder vuurwapenbezit kan ook niet bedreigd worden met een vuurwapen. Om deze feiten als onafhankelijke incidenten te beschouwen is dan ook niet logisch.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - In het incidentenoverzicht is gekozen om feiten te tellen. Zaken omvatten (soms) meerdere feiten. Voor deze opzet is gekozen met het doel om meer transparantie te bieden over de delicten. - Het is mogelijk dat het OM op elkaar betrekking hebbende feiten samenvoegt tot een zaak. Regelmatig worden gelijksoortige feiten (bijvoorbeeld meerdere diefstallen) ook in één zaak ingeschreven. In het incidentenoverzicht is beoogd alle diefstallen inzichtelijk te maken door de feiten weer te geven. In het voorbeeld van het WODC zijn de feiten dusdanig aan elkaar gerelateerd dat deze niet als afzonderlijke incidenten moeten worden beschouwd. Het is echter mogelijk dat dit onderscheid wel relevant is, bijvoorbeeld in een situatie dat een persoon eerst een diefstal pleegt en zich op

		<p>een later moment schuldig maakt aan heling. Deze feiten worden op zaakniveau niet als onafhankelijke misdrijven beschouwd, terwijl het wel om diefstal én heling gaat.</p> <p>Met het incidentenoverzicht wordt beoogd inzicht te geven in het totaal aantal misdrijven waarvan vreemdelingen worden verdacht. Om deze reden is gekozen voor het tellen van feiten.</p>
7.	<p><i>Tekstuele inhoud en presentatie cijfers</i></p> <p>Het rapport bevat nogal wat redundantie. Het leest fijner wanneer bepaalde tellingen/metingen één keer duidelijk worden beschreven en niet steeds herhaald.</p> <p>Verder zou visualisatie van bepaalde tabellen, bijvoorbeeld d.m.v. grafieken, de boodschap duidelijker kunnen maken. Deze aanpassingen zouden het rapport beknopter en overzichtelijker maken.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - T.b.v. de consistentie is per paragraaf een toelichting op de data opgenomen. Dit verkleint de kans op het trekken van verkeerde conclusies wanneer een lezer zich alleen tot bepaalde paragrafen mocht wenden. Ook maakt dit duidelijk dat ieder hoofdstuk betrekking heeft op andere data van een andere partij. - De suggestie m.b.t. visualisaties wordt meegenomen in het volgende incidentenoverzicht. Deze kunnen mogelijk een beter beeld opleveren wanneer dit ertoe leidt dat jaren en vergelijkbare grootheden (feitencodes, incidenten, unieke verdachten etc.) naast elkaar kunnen worden gepresenteerd.
8.	<p><i>Schijnprecisie</i></p> <p>In tabellen 4.1, 4.5 en 4.9 worden hele kleine absolute aantallen weergegeven. Dit gaat in tegen privacyregels, dient geen enkel redelijk doel en is dan ook onwenselijk. Bovendien geven de auteurs van het incidentenoverzicht zelf – terecht – aan in §2.2: “moet evenwel rekening worden gehouden met beperkingen in de precisie van de gerapporteerde aantallen” en in §1: “De gegevens betreffen daarnaast een momentopname. In dit incidentenoverzicht is uitgegaan van peilmomenten in januari/februari 2020. Dit betekent dat het overzicht andere cijfers zal laten zien wanneer het op een later moment opnieuw wordt samengesteld. Veranderingen ontstaan bijvoorbeeld wanneer vervolgstappen zijn gezet in het onderzoek van de politie of in het strafproces van een vreemdeling, maar ook door administratieve correcties”. Dit zijn belangrijke redenen om de delictcategorieën in te dikken en de cijfers af te ronden op vijftallen. Dit is ook de gebruikelijke procedure bij de CBS-statistieken en bij</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Het beoogde doel van de weergave van exacte aantallen is om de Tweede Kamer zo volledig mogelijk te informeren, met name ook ten aanzien van de meest ernstige delictcategorieën. - De weergave van exacte aantallen in het incidentenoverzicht is getoetst door de Privacy Officer. Om herleiding naar een persoon te voorkomen wordt bij open data in de regel afronding op vijf- of tientallen gebruikt. In het incidentenoverzicht wordt daarvan afgeweken en zijn de cijfers niet afgerond, omdat een aantal (sub)categorieën met zeer kleine aantallen (bijvoorbeeld misdrijven tegen het leven) zo relevant is dat afronding niet wenselijk is. Het incidentenoverzicht is volledig geanonimiseerd. De cijfers zijn geaggregeerd en eventuele uitsplitsingen (bijv. naar nationaliteit en amv-label) worden niet in combinatie met elkaar getoond. Zo wordt bijvoorbeeld bij de cijfers van de politie alleen

	<p>Criminaliteit en Rechtshandhaving van het WODC. Zie Bargh, Meijer en Vink (2018) over het risico van het identificeren van personen door informatie uit verschillende bronnen met elkaar te combineren.</p>	<p>het totaal aantal geregistreerde misdrijven uitgesplitst naar nationaliteit, maar wordt niet weergegeven welke nationaliteiten bij welke delictcategorieën horen. De geregistreerde misdrijven zijn daardoor niet te herleiden naar personen. Dit geldt zo ook de cijfers van de andere organisaties die in het incidentenoverzicht worden getoond.</p> <ul style="list-style-type: none"> - De kanttekeningen ten aanzien van de datakwaliteit worden niet ondervangen met het afronden van cijfers. Ter illustratie: een correctie van 2 naar 3 levensdelicten valt weg wanneer wordt afgerond, omdat in beide gevallen <5 blijft staan. Bij een correctie van 4 naar 5 levensdelicten echter veranderen de getoonde cijfers bij afronding van <5 naar 10. Hierdoor lijkt de afwijking groter. Afronding kan wel de <i>schijn van precisie</i> verkleinen. In het incidentenoverzicht is hieraan beantwoord door te vermelden dat de getoonde cijfers beperkingen kennen.
9.	<p><i>Percentages over kleine aantallen</i></p> <p>In het incidentenoverzicht worden veel percentages gepresenteerd. Maar percentages over kleine aantallen, kunnen tot heel verkeerde conclusies leiden. Bijvoorbeeld, stel dat er in 2018 twee waarnemingen zijn waarvan de één in categorie A valt en de andere in categorie B. Dan is zijn de percentages voor beide categorieën 50%. Stel dat er in 2019 drie waarnemingen zijn, waarvan twee in categorie A en één in categorie B. Categorie A stijgt dan van 50% naar 67% en categorie B daalt van 50% naar 33%. Dit lijken hele grote mutaties, maar feitelijk zijn de mutaties heel klein. Om deze reden is ongebruikelijk en sterk af te raden om percentages over kleine aantallen te presenteren. Een voorbeeld waar verkeerde conclusies getrokken kunnen worden zijn de percentages m.b.t. het aandeel nationaliteiten. In het incidentenoverzicht komt dit vooral terug in de tekst volgend op de tabellen 4.3, 4.4, 4.7, 4.8. Daar worden de meest voorkomende nationaliteiten van de vreemdelingen die van een misdrijf uit 2019 werden verdacht/vervolgd/berecht weergegeven. Hierbij wordt ook iedere keer gekeken naar het aandeel vreemdelingen binnen een nationaliteit dat wordt verdacht van/vervolgd/berecht voor een misdrijf. Hierbij komen nationaliteiten naar boven die qua omvang niet in de top-10 meest voorkomende</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Naar aanleiding van de reactie van het WODC zijn alle percentages over kleine aantallen die in het incidentenoverzicht worden genoemd opnieuw tegen het licht gehouden. Bij de tabellen waarin de top tien nationaliteiten worden getoond, is ervoor gekozen om deze te handhaven. Bij deze tabellen worden in de tekst de nationaliteiten genoemd waarbij het gaat om weinig vreemdelingen die relatief veel incidenten veroorzaken of van misdrijven worden verdacht. Op deze wijze wordt voorkomen dat deze nationaliteiten wegvallen wanneer alleen wordt gerapporteerd over de meest voorkomende nationaliteiten. Hierbij heeft de keuze voor transparantie zwaarder gewogen dan het risico dat de lezer iets verkeerd interpreteert. Om dit risico zo klein mogelijk te maken, is naar aanleiding van de reactie van het WODC benoemd op wat voor aantallen de percentages betrekking hebben. - Van situaties zoals in het genoemde voorbeeld is geen sprake in het incidentenoverzicht. In het incidentenoverzicht worden namelijk alleen aanvullende nationaliteiten uitgelicht waarbij de

	<p>nationaliteiten vallen, maar waarbij dit percentage wel hoger ligt dan gemiddeld. Hierbij gaat het om zeer kleine aantallen. Een aandeel van 25% Dominicanen kan betekenen dat 1 van in totaal 4 Dominicanen in de hele 'doelgroep' verdacht is van een misdrijf. Door de percentages zo weer te geven kan dit makkelijk verkeerd worden geïnterpreteerd. Dat kan toch niet de bedoeling zijn. Wij raden dan ook ten sterkste aan om die stukken weg te laten uit de registratie. Een ander punt is de wijze waarop toename van incidenten en opgehelderde delicten wordt bepaald (en uitgedrukt in percentages), zonder daar de toename in het aantal COA-bewoners in te verdisconteren.</p>	<p>doelgroep uit minstens tien vreemdelingen bestond.</p>
<p>10.</p>	<p><i>Datakwaliteit bronnen</i> Er wordt kort gemeld in de inleiding van de rapportage dat de gebruikte gegevens voor het incidentenoverzicht komen uit de operationele registratiesystemen van betrokken organisaties in de migratie- en strafrechtketen. Deze systemen zijn ingericht voor het primaire proces en niet (primair) bedoeld voor rapportagedoeleinden. Bij de interpretatie van de cijfers moet hiermee rekening worden gehouden. Hier zou aan toegevoegd kunnen worden dat de benodigde data uit deze registratiesystemen niet altijd de vereiste kwaliteit hebben of soms überhaupt niet beschikbaar zijn. Ontbrekende, redundante, inconsistente of foutieve waarden komen helaas vaak voor. En is het wel zeker dat registratie door COA-medewerkers altijd (consistent) gebeurt? Met de mogelijkheid van registratie-effecten zou rekening moeten worden gehouden.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Bij brieven van 1 juli 2019, 13 december 2019 en 23 januari 2020 aangaande het incidentenoverzicht zijn de kanttekeningen ten aanzien van de registratie en beperkingen in de data beschreven. - In de aanbiedingsbrief van het incidentenoverzicht is toegevoegd dat rekening gehouden moet worden met de mogelijkheid van registratie-effecten. - De kanttekening ten aanzien van de datakwaliteit is niet uniek voor het incidentenoverzicht. Dit geldt in den brede voor de rapportages in de migratie- en strafrechtketen die gebruik maken van data gegenereerd voor het primaire proces van de uitvoerende diensten.
	<p><i>Conclusie</i> Door de ongebruikelijke aanpak (cohortmethode i.p.v. saldometode, feiten i.p.v. zaken, unieke verdachten i.p.v. niet-unieke verdachten) staan de cijfers op zichzelf en zijn ze onvergelijkbaar met cijfers in andere publicaties. Hierdoor ontbreekt er een referentiekader en kan de vraag of (bepaalde vormen van) criminaliteit onder vreemdelingen in meer of minder mate voorkomt vergeleken met de totale Nederlandse bevolking of ander bevolkingssubgroepen, niet worden beantwoord. Ook de vraag hoe de criminaliteit onder vreemdelingen zich ontwikkelt over de tijd, kan niet worden beantwoord omdat de observatieperiode te kort is. Dus ook in de tijd is er geen referentiekader. Bovendien zijn er ook</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Naar aanleiding van de review is het incidentenoverzicht op diverse punten aangepast. De opmerkingen hebben niet geleid tot een gewijzigde opzet van het overzicht. - Het standpunt dat het wenselijk is om een referentiekader in de tijd te hebben, wordt gedeeld. Met de vernieuwde opzet kan het incidentenoverzicht op termijn de meerjarige ontwikkeling laten zien. - Ten aanzien van vergelijkbaarheid met de totale Nederlandse

<p>serieuze bezwaren tegen de wijze waarop is omgegaan met privacyregels en kan de gekozen aanpak (percenteren over kleine aantallen) leiden tot stigmatisering van vreemdelingen.</p>	<p>bevolking of andere bevolkingsgroepen wordt in de aanbiedingsbrief verwezen naar het onderzoek "Van perceptie naar feit" dat het WODC in 2017 heeft uitgevoerd en op 1 februari 2018 aan de Tweede Kamer is aangeboden³. Hieruit kwam naar voren dat het percentage asielzoekers dat wordt verdacht van criminaliteit hoger ligt dan het gemiddelde percentage onder de reguliere bevolking, maar dat deze oververtegenwoordiging grotendeels wordt verklaard door de afwijkende leeftijds- en geslachtssamenstelling van de asielzoekers die in de onderzochte periode in COA-locaties verbleven, in vergelijking met de reguliere bevolking. Relatief veel asielzoekers uit deze groep zijn alleenstaande, jonge mannen die verkeren in een naar verhouding zwakke sociaaleconomische positie. Als de groep asielzoekers wordt vergeleken met reguliere Nederlandse ingezetenen met dezelfde demografische kenmerken en een vergelijkbare inkomenspositie als asielzoekers, dan blijkt dat asielzoekers gemiddeld minder vaak verdacht zijn van criminaliteit dan reguliere Nederlandse ingezetenen.</p>
--	--

³ Tweede Kamer, vergaderjaar 2017–2018, 19 637, nr. 2369.